

NEDJELJNA ČITANJA

Job 7,1-4.6-7; Ps 147,1-6; 1Kor 9,16-19.22-23; Mk 1,29-39

Da je Isusu važniji čovjek nego propis, svjedoči činjenica kako su se događaj istjerivanja zloduha od prošle nedjelje i današnja ozdravljenja dogodili u subotu, dan u koji se to nije smjelo učiniti. Isus pokazuje empatiju sa svakim čovjekom, želi da budemo zdravi i oslobođeni svakog, pa i najmanjeg zla duše i tijela. On se prigiba prema nama, kao i Petrovoj punici, i podiže nas. Ovo je slika Isusa koji se spustio da bi nas uzvisio; sebe zarobljuje da nas oslobodi. Kad se tome doda shvaćanje da je bolesna osoba nečista i da se s njom ne smije stupiti u kontakt dok ne ozdravi, možemo Isusov dodir protumačiti kao preuzimanje naših nečistoća na sebe da mi postanemo čisti. Jedna naizvan obična gesta, a toliko duboka simbolikom spasenja. Petrova punica je odmah ozdravila i stala im posluživati. Isus ozdravlja naše nemoći, služi nama da bismo mi mogli služiti njemu, pridiže nas iz naših muka da bismo ispunili svoje poslanje na ovome svijetu i zaslužili radost vječnosti. Ne postoji zlo tijela ili duše koje Isus ne može izliječiti. Zašto smo onda mlaki, turobni, malodušni, depresivni, bez pouzdanja? Takvi smo jer nemamo vjere. Vjera, to potpuno predanje Bogu, otvara mogućnost svakog čuda, jer nam je i sam Gospodin u baštinu ostavio tu milost da činimo čuda. No čuda nema jer nemamo vjere. Postavlja se pitanje: od kuda crpsti snagu za čudo? To nam pokazuje današnje evanđelje u slici Isusa molitelja. On se rano ujutro povlači u samoću i moli. Važan detalj je da se susret s Ocem odvija na početku dana. Često se molimo samo navečer, čime stavljamo Boga na posljednje mjesto u životu. Potrebno je postiti od komocije i ugone tijela, ustati ujutro ranije nego obično i dati Bogu prvo mjesto u svom danu, a tako i u životu. Jer ako mi je on bitan, uvijek ću naći posebno vrijeme za njega, uvijek ću imati dogovoren termin za susret Bogom. Samo susret u dijalogu s Bogom čini me zdravim, oslobađa zla i daje snagu da idem naprijed. Isus je i nad nama izveo mnoga čudesna: izliječio nas od ropstva grijehu, oslobodio nas od mnogih zala, ali još uvijek nismo zahvalni za te darove, još uvijek tražimo više od onoga što nam je potrebno. Najmanje što možemo učiniti je da, u znak zahvalnosti za darovano spasenje, stavimo Boga na prvo mjesto i živimo radost evanđelja po kojem smo susreli Isusa, Sina Božjega, koji neka pomogne našoj nevjeri i učini nas svojim vjernim apostolima.